

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Inqvisitio IX. De his qui dolore nimio perurgente rogant dari sibi
poenitentiam, & cum venerit presbyter datus quod petebant, si dolor
parum perquieuerit, excusant, & nolunt accipere quod offertur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

INQVISITIO VI.

*De his qui mulieres, ex quibus filios habent, relinquunt,
et uxores accipiunt.*

RESPONSIO.

Ancillam a toro abiicere, & vxorem certæ ingenuitatis accipere, non duplicatio coniugii, sed profectus est honestatis. 32. q. 3. An-
cillâ a toro.

INQVISITIO VII.

De his qui in ægritudine pœnitentiam accipiunt, et cum reualuerint agere eam nolunt.

RESPONSIO.

Culpanda est sane talium negligentia, sed non penitus deserenda: ut crebris cohortationibus incitati, quod necessarie expetierunt fideliter exequantur. Nemo enim desperandus est, dum in hoc corpore constitutus est: De Pœnit.
diss. 7. Ne-
mo despe-
randus. quia nonnunquam quod diffidentia ætatis differtur, consilio maturore perficitur.

INQVISITIO VIII.

*De his qui animo iam deficientes pœnitentiam accipiunt,
et ante communionem moriuntur.*

RESPONSIO.

Horum causa Dei iudicio reseruanda est, in cuius manu fuit, ut talium obitus usque ad communionis remedium differretur. Nos autem, quibus viuentibus non communicauimus, mortuis communicare non possumus. 24. q. 2. De
communio-
ne.

INQVISITIO IX.

De his qui dolore nimio per urgente rogant dari sibi pœnitentiam, et cum venerit presbyter daturus quod petebant, si dolor parum perquieuerit, excusant, et nolunt accipere quod offertur.

RESPONSIO.

Dissimulatio hæc potest non de contemptu esse remedium, sed de metu grauius delinquendi. Vnde pœnitentia quæ dilata est, cum studiosius petita fuerit, non negetur, ut quoquomodo ad indulgentiæ medicinam anima vulnerata perueniat. De Pœnit.
Diss. 1. Pœ-
nitentia que.